

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת. ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

חולין דף קיא.

מה דין כבד שנתבשלה באופנים דלהלן האם היא נאסרת בעצמה?

במתובלת, או שנשלקה	בבישול רגיל	
מותרת	מותרת	לר' אילעזר
אסורה ¹	מותרת	לר' ישמעאל בן ריב"ב

הצולה כבד בשלמותו², האם צריך לקרעו שתי וערב ולעשות חתך מלמטה? [תוד"ה וחתוכיה].

כשלא רוצה לבשלו	כשרוצה לבשלו	
לא צריך	צריך	לתוס'
צריך	צריך	לבה"ג

האם מותר לצלות כבד עם בשר, או כחל עם בשר באופנים דלהלן?

כחל מעל בשר	כבד מעל בשר ³	
אסור ⁵	מותר ⁴	לסתמא דגמ'
מותר ⁶	אסור	לרב דימי מנהרדעא
לכתחילה אסור - בדיעבד מותר		לדרש מרימר "הלכתא"

¹ עיני שמתבל אותה היא מתרככת והיא בולעת, וכן אם שלקה - דהיינו שבישלה בישול רב.

² דאז יש דם כנוס בסמפונות. אכן התוס' להלן ס"ל שאם רק צולה הדם יוצא החוצה דרך הסמפונות, ומה שלא יצא הוי דם האברים שלא פירש ושרי.

³ אולם כשהכבד או הכחל מתחת הבשר - בודאי עדיף טפי, וכך יש לעשות לכתחילה כדלקמן. אולם אם יש "בי דוגי" (כלי המקבל את השומן הנוטף בשעת הצליה), אסור לצלות שם כבד אפי' כשהוא למטה, משום שדם הכבד נשאר למעלה ומתערבב עם השומן, ושונה מכל צולה בשר - שמותר לתת "בי דוגי" דאף שנוטף גם דם עם השומן, מ"מ הדם שוקע לתחתית הכלי, וכשלוקח את השומן - משאיר את הדם למטה. [ע' בסוגין לקמן (דף קיב).] עוד פרטים בענין ה"בי דוגי" הנ"ל.

⁴ דהדם לא נבלע בבשר הנצלה, אלא מחליק ללמטה, ולכן גם כשהכבד למעלה מותר. ומבואר בתוס' (בד"ה כבדא), דגם מי שהתיר הוא רק בדיעבד, אבל לכתחילה אסור לכו"ע.

⁵ דטבע החלב היוצא בצליה להדבק בבשר ולהאחז בו, ולא מחליק למטה.

⁶ דחלב שחוטה רק דרבנן, ולכך אף שהוא נסרך בבשר, לא החמירו חכמים באופן זה. וביארו התוס' (בד"ה תותי) שעל כרחק מיירי שקרעו שתי וערב, דאלי"כ ודאי אסור אפי' כחל תחת הבשר - דהרי שמנונית הבשר נבלעת בחלב שבכחל. אכן אף שקרעו שתי וערב, מ"מ עיני הצליה יוצא עוד חלב ונוטף על הבשר, ולרב דימי איה"נ גם בזה שרי וכנ"ל, אולם למרימר למסקנא אסור דניכר החלב שהוא בעין על הבשר.

הוכן עיני כולל עיון הדף

2

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

חולין דף קיא:

סכין שחיטה - שבולעת דם מצואר הבהמה שחשוב כרותח, מה דינה?

לחתוך צונן	לחתוך רותח	
צריך הדחה ²	אסור ¹	אמרי לה
לא צריך הדחה	אסור	ואמרי לה

כלים דלהלן מה דינם לאכול בהם רותח או כותח?

קערה שמלח בה בשר לאכול בה רותח	סכין בשרית שחתך בה צנון לאוכלו בכותח	
אסור ³	מותר ⁴	לרב כהנא
אסור	אסור ⁵	לאביי

דגים שעלו בקערה (שהיתה מודחת) שבישלו בה בשר בו ביום, האם מותר לאוכלם בכותח?
[תוד"ה הלכתא].

היו הקערה והדגים צוננים	היו רותחים	כשנתשלו עמה	
פשיטא דמותר	אסור	אסור	לרב
פשיטא דמותר	מותר - דנותן טעם בר נותן טעם שרי	לריב"ן: אסור לתוס': מותר	לשמואל

¹ כתב הר"ן שלרש"י (דלקמן) אם מדיח את הסכין מותר לכו"ע גם לחתוך רותח. אולם הראשונים חולקים, וסוברים שצריכה הגעלה או ליבון.

² רש"י מפרש שהכוונה שצריך אותו הצונן הדחה - אם חתך בה, דאף שהוא צונן וגם קינח את הסכין, אין יוצא שמנונית הדם לחלוטין ולכן צריך להדיח את הצונן שחתך בו. והרבה ראשונים מפרשים, דקאי על הסכין - שצריך להדיחה קודם שרוצה לחתוך צונן.

³ וכמו שאמר שמואל לעיל ש"מליח הרי הוא כרותח וכבוש הרי הוא כמבושלי". וכן עשה מעשה ר' אמי ששבר קערה מחרס שמלח בה בשר, ומסתמא שמע כן מר' יוחנן. ומתוך כך נדחו דברי רבין שאמר בשם ר' יוחנן ש"מליח אינו כרותח וכבוש אינו כמבושלי".

⁴ אביי פירש הטעם משום שהיתרא בלע, ורבא פירש הטעם משום שאפשר לטעום את הצנון קודם לכן אם יש בו טעם בשר - ואז לאוכלו בכותח. ואם יש קפילא, עצה זו מועילה אפי' ברותח שעלה בקדרה שמלח בה בשר.

⁵ כן הביאו גם התוס' (בד"ה אמר) שהכי ס"ל לקמן (בסוף העמוד). ומה שפירש כאן טעם ההיתר, הוא אליבא דרב כהנא.